

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Sibiin, în 14 Decembre, 1887.

Suntem dedați a fi suspiționați pe nedreptul și de câte ori s'a arătat neimpăcării noastre inimizii pe față, totdeauna am fost în stare a sta de vorbă cu ei și am restabilit adevărul.

Suspițiune și calumnie mai nebasată ca și cum e cea din „Budapester Tagblatt” din 19 și 22 Decembre în numerii sei 348 și 351 abia a putut vedea lumina zilei în zilele mai recente, și față de atari calumnii — datori suntem se luăm poziție.

De ce e vorba?

De nimic mai puțin decât că ori ce general muscălesc à la Lidars sau Grotenhielm poate veni în Transilvania și acolo va afla pe românii cei dușmani ai statului, luptând alături cu muscalii contra tronului și a patriei lor.

Indresneață și nebasată insinuațiune.

Pusesem vël preste trecut.

Dar ranele vechi, oamenii de rea credință trebuie să le atingă mereu, ca să nu se vindece, ci se le învenineze tot mai mult.

Așa purced cei dela „Budapester Tagblatt”, dând loc corespondentului lor militar(?) ca să publice urbi et orbi lucruri, cari ori ce român trebuie să le respingă cu indignațiune.

Românii au fost totdeauna loiali și casa Habsburgilor a fost totdeauna temelie, pe care și-au basat îndreptățițele și justele lor speranțe și e o aroganță a confunda tronul cu luptele între partidele politice și în special în Transilvania luptele între maghiari și români.

Românii nu au adus nici odată turcii în țeară, românii nu au conspirat nici odată contra patriei, ci au luptat cu bărbăție sub steagul împărătesc și a apărut cu abnegațiune tronul și ordinea conturbată.

Au românii și ei aspirațiunile lor legitime, luptă pentru ele cu armele dreptății, dar nu sunt capaci nici odată de a fi trădători de patrie și tron. Poate fi Transilvania deschisă, pot fi pasurile ei toate libere și ori ce dușman va încerca să calce pământul ei, va întâlni pe români cu pepturile lor de oțel față în față, dovedindu-se chiar ceea ce susține autorul articolilor pomeniți, că câmpul de războiu nu are să fie Galiția, ci Transilvania. Sau doar se teme acest pigmeu, că pentru că au fost românii neindrepțițiți, ei vor deveni trădători?

Amar se înșală și bine știu ei, că cât sunt de înrădăcinate simțimintele de alipire către tron în sinul poporului român, dela colibă până la palat — dar vorba e, că meseria lor de a denunța îi află îndemnați a lucra în timpuri critice așa și nu altcum.

FOIȚA.

BUL MIHAIU.

— Poveste. —
(Încehere.)

Când Bul Mihaiu dormia mai bine, colo unde așteptau să meargă smeul, fata de împărat înainte de a sosi smeul, îi băga un inel de aur în deget, pe care se vedea soarele, luna și numele împăratului.

Cred că și d-voastră veți crede fără a ve mai spune eu: că nici al treilea smeu, care era cel din urmă și care avea nouă capete, n'a scăpat teafăr de viteaza mână a lui Bul Mihaiu.

Pe cât era fata de în voie buna, pentru că a scăpat și de astădată de cea din urmă primejdie, pe atâta era ea de neliniștită, că nu putea afla dela puui de om, cine poate fi bine făcătorul ei.

Ca întâiu și a doua-oară B. Mihaiu se întorcea dela locul de primejdie în căruț cu fata de împărat. Trecuseră cu căruța de locul, unde Bul Mihaiu se obicinuia a se despărți de fata de împărat, și el nu băgase de samă, pentru-că-l furase somnul. Nu-o ținea locul pe biata fată, că Bul Mihaiu se va trezi și ea nu se va putea fali înaintea tatălui seu, ba chiar și înaintea lumii cu viteazul Bul Mihaiu

Să jucăm cu cărți deschise, și atunci vor vedea, cine sunt adevărații stâlpi ai tronului, domniile cei îmbuibăți de ași, copiii cei resfățați dela „B. Tagblatt” sau românii, acești fii vitriși ai patriei, cari se luptă cu sârăcia și cu munca, ca să trăiască de pe o zi pe altă și să supoarte toate greutățile statului.

Atunci se va dovedi, când va fi patria în pericol, că oare nu suntem și noi fii ei, și încă fii adevărați, buni de ori ce, de strapațiile războiului, de coarțele plugului și de suportarea arșiței soarelui, ca să hrănească pe mulți oameni din sudoarea lor, cari îi ignorează, îi batjocoresc chiar, îi trag și împing din o parte în alta.

Dobele și trâmbețele dela granițele monarhiei pe români nu i-a spăriat și nu-i spărie nici ași, pentru că ei trăiesc în credință, că împăratul lor trebuie să învingă, căci așa e rugăciunea zilnică a românului. Nu facem noi politică militară, aceea o lăsăm cercurilor competente, dar orb a trebuit să fie, cine nu a vădut astă vară la manevrele dela Deva și giur pe român împărțind mămăliga sa, straiul seu, poamele sale cu soldații împăratului, și aceasta o a exprimat însuși Majestatea Sa înaintea lumii! Ce vor deci domnișorii dela „Tagblatt”?

Cui vor să ne denunțe? Unde vor să ne prezenteze ca rebeli?

Tare ne temem, că la spatele acelu autor al articolilor se ascunde vreun confrate din Transilvania, și nu odată am avut parte de astfel de apucături.

Dar de astădată și au ales rău terenul, să-și caute alt teren mai mânos pentru denunțiațiuni, cum e cea cuprinsă în memorații articolului, din cari transpiră o ură față de români, cum nu o ar putea manifesta nici cei mai neimpăcări dușmani ai noștri. Deocamdată atâta la denunțiațiunile citate, denunțiațiuni, cari au stărnit adevărată indignațiune în inimile tuturor românilor.

Revista politică.

Lupta între optimism și pesimism decurge încă cu vehemență asupra cestiunei, ce preocupă astăzi întreaga lume. Ea se poate asemăna cu lupta între Ahriman și Ormusd. Părerile pesimistilor au eșit învingătoare în Germania, după cum se poate ușor observa din scirile telegrafice și din tonul diarelor „Kreutz-Ztg” și „Post”, pe lângă care se mai adauge chiar și „Vossische Ztg.” Acest jurnal pe lângă alte sciri sensaționale mai serie, că lumea politică de acum e prea puțin preocupată

De ce s'a temut, nici n'a scăpat, căci când făcuse ea semn celui ce mână caii să mână mai tare, Bul Mihaiu se deșteptă și-și apucă calea.

Fata de împărat nu voi a se despărți de Bul Mihaiu odată cu capul, nu pentru că doară o a scos de trei ori dela moarte, ci pentru ca îi era drag de fapturnea cea frumoasă și minunată, cu carea era înzestrat el.

Multă voie bună se făcu la curtea împăratului, când vedură că fata cea frumoasă ear se întoarce sănătoasă acasă; ba împăratul de bucurie făcu un ospăț de n'am ce spune.

Fata de împărat ocrotea pe slugulița Bul Mihaiu ca pe unul mai de treabă la multe lucruri, nu mai ca să l'aibă mai des înaintea ochilor, pentru-că vorbind cea oablă: fata de împărat de câte ori vedea pe slugulița, totdeauna o sageta oare cum prin inimă, fiind că și aducea aminte de cel ce o a scăpat dela moarte.

Dragostea fetei de împărat cătră Bul Mihaiu din zi în zi creștea tot mai tare, dară nu i-o putea spune din mai multe motive, pre cari ni le putem închipui fie-care fără leac de bătaie de cap.

Dela un timp fata de împărat se hotări să nu mai țină mâța în sac, ori de ce ia da capul.

Odată Bul Mihaiu ducea lemne în chilia fetei, și când intră în chilie, fata a început al năcăji.

de cestiunea bulgară, ea dispută cu deosebire esistența unui imperiu mare ruso-bisantin. E deci problematic lucru, că se vor mai ocupa puterile cu soluțiunea cestiunei bulgare, care a fost primul și cel mai puternic motiv al crizei, în care se găsește acum cercurile diplomatice.

Tonul însă, în care se scriu corespondențele oficiale din Petersburg și care domnesce mai în toate foile ruse, este cu mult mai domol ca până acuma. Foile ruse nu înceată de o vreme încoace a da câte un bold Germaniei, dicând, că Germania a pregătit amarnica criză, în care se află toate statele. Astfel „Nowoie Wremja” susține, că Germania este, care negreșit va împinge pe Austria la războiu. Ea e, care mereu se laudă, că a lămurit cestiunea și astfel a deschis Austriei ochii, ca și cum reprezentantul militar austriac la Petersburg ar petrece numai ca să guste aer rusesc, fără să-și implinească datoria. Încât ne e nouă cunoscut însă, putem asigura, că el are ochii deschiși. Ar fi mult mai bine ca în loc de a se mai continua înarmările, Germania să lucre ca să înceteze acelea. Dacă cei din Berlin și Viena voesc pacea, poate să se evite războiul, Rusia însă, câtă vreme nu cunoaște adevăratul scop urmărit de liga păcii, va trebui să se pregătească pentru ori-ce eventualitate.

Din toate părțile sosesc scirile pacinice, cari asigură, că în Rusia nimenea nu doresc războiul și că articolul publicat de „Ruski-Invalid” n'a avut chiar nici o tendință agresivă. Conform unei sciri din Constantinopol, reprezentantul Turciei în Petropolea, Schakir Pașa, a împertășit înaltei Porți pe cale telegrafică, că a fost asigurat de cercurile oficiale rusești, cumcă concentrarea de trupe în Polonia rusească nu învoalvă nici o însemnătate agresivă, și că măsurile acestea se pot considera numai ca o prevenire, pentru de a ajunge adecă la un echilibru față cu pregătirile, ce s'au făcut din partea germano-austriacă la granițe.

Foile rusești asigură pacea, ear alărmările și pregătirile războinice se pot atribui Germaniei și pe ea o vor face și răspundătoare pentru frica de războiu, ce a făcut să cuprindă întreaga Europă. „Ruski Wiedomosti” scrie: Germania a adus și pe Austria cu sine în vârtejul pregătirilor războinice și ș'a ajuns scopul, fără însă a fi putut schimba până în timpul din urmă și relațiunile, ce existau între Rusia și Austria. Dacă cineva studiază situațiunea cea atât de încercată cu toată serioșitatea, se poate lămurii și poate ușor observa, cum chiar fără voie și oare-cum silită a cedat Austro-Ungaria înteiților germane.

Fata de împărat vedându-l, că s'a supărat, l rugă cu ce cuvinte scia mai frumoase să nu se supere, dară toate în zadar; ba ce era mai mult: el își luă rămas bun dela toți și numai să plece. Nici unui curtean nu-i părea așa rău după Bul Mihaiu ca fetei împăratului; ea, fata împăratului, merse a doua oară la el să-l roage, ca să mai rămână, făgăduindu-i că nu-l va mai supăra nici odată, dar ce se vedea: ea adecă, când Bul Mihaiu își stergea lacrimile cei curge de supărare, vede în degetul lui inelul cel de aur, care la fost băgat ea în degetul lui Bul Mihaiu.

Fata împăratului înlempi și nu credea ochilor sei, și fără a mai perde timpul alergă și spuse tatălui seu.

Aușind aceasta împăratul, l roagă pe viteazul Bul Mihaiu se i urmeze în împărăție.

Multe rugate n'a asteptat nici Bul Mihaiu, căci socotia, căori și cum, tot mai bine împărat ca slugă.

Vedând împăratul, că Bul Mihaiu se învoescă să fie împărat în locul lui, i dedu fata de soție și ia urmat în împărăție. Nu trecură apoi multe zile și se dusă veste și poveste, că împăratul ș'a maritat fata după Bul Mihaiu, și a făcut ospăț pe un fund de fedeleș.

Cetea.

I. Bota.

„Moskowskija Wjedomosti“ dice, că Rusia nu are lipsă se întretină cu nimenea relațiuni, nici chiar se încheie o alianță defensivă. Ea nu se teme de război, dar nici nu-l dorește și atâta e destul pentru menținerea păcii și totodată se priceapă contrarii Rusiei planul ei și se alătură la el. Politica rusească oferă cea mai sigură garanță pentru menținerea păcii europene. „Novosti“ declară, că Rusia nu voesc decât chiarificarea și respectarea tratatului de Berlin. Bărbații de stat austro-ungari și germani n'aveau decât să notifice oficial, că se învoesc pentru intrarea contractului în valoare cu privire la Bulgaria și era de ajuns aceasta, pentru ca Europa să fie fost earăși cuprinsă de curentul pacinic. Germania așa a asigurat „Nordd. All. Zt.“ — încă voesc respectarea tratatului de Berlin; Rusia urmărește același scop. Unde dar se află aici motivul de ceartă. Noi voim să împăcăm neînțelegerile. Dacă și cei din Viena voesc aceasta, încheie foaia rusească, și dacă voesc cu tot prețul pacea, n'au decât să se încreadă în sinceritatea Rusiei.

În ton de tot pacinic scriu acum și jurnalele franceze asupra situațiunii. La Liberté aduce următoarea scire datată din Petropolea: Puteți fi siguri, că pentru un moment orice conflict între Austria și Rusia este delăturat. Reprezentantii ruși din Londra, Berlin, Viena și Roma au asigurat pe ministrii afacerilor esterne, că Rusia a fost necesitată a lua aceste dispozițiuni, și că dislocațiunea trupelor va înceta.

Pe când jurnalele ruse desfășură și espun părerile lor asupra situațiunii, „Budapester-Tagblatt“ ocupându-se de cestiunea apărării Ardealului scrie între altele: Nu mai încapă nici o indoială, că Rusia va năpăstui asupra noastră, atacându-ne în partea cea mai debilă în privința strategică, adică în Ardeal. Am cheltuit multe milioane și de mulți ani ne ocupăm cu întărirea granițelor din spre Nord, fără să ne mai gândim măcar la asigurarea Ardealului, care este cheia monarhiei noastre. Îngrămădirea de trupe, înscenată cu atâta sgomot la granițele despre Galiția trebuie să o considerăm numai de o demonstrațiune deșartă. În Ardeal nu s'a făcut chiar nici o întăritură prin pasurile de acolo, prin cari ori-ce general rusesc cu toată pasa cea bună poate să intre în Ardeal și să ne atace intignă, cât timp noi gândim la întăriturile nordice.

Foile din România ne spun, că camera română a votat un credit de zece milioane pentru procurarea a o sută de mii de puscii cu repetițiune precum și pentru procurarea de munițiune. Afară de aceasta camera a votat un proiect, prin care să se mărească contingentul de armată.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Baia de Criș, 19 Decembre, 1887. Alegerea de deputat în cercul Baia de Criș a lăsat rane adânci în inimile multora. Și sunt oameni, și din sinul nostru, cari vreau să țină aceste răni deschise, și prin el poporul într-o continuă agitare. Nu a fost destul, că d. e. în comuna X. cantorul a fost huiduit din strană, fiind-că la alegerea de deputat trecuse în castrul străin, nu a fost destul că în altă comună N. N. a fost tuns de consătenii sei, eară unui al treilea i s'a smuls — se dice — cânepa, mai trebuiau nouă motive spre a fermenta de nou poporul. Nu era, să vede, destul de măchnit acest popor blând, trebuia ca nouă fapte să i se dea, pentru-ca tot mai mult să vină la convingerea, că organele administrative vreau ruina lui, dar nu binele lui.

Ovațiunea muselor.

(Scenă lirică în versuri de F. Schiller. Traducere de Georgiu Joandrea.)

Persoanele: Tatăl, mama, junele, copila, corul țăranilor, geniul, cele șapte muse.

Acțiunea primă.

(O regiune liberă la țeară. În mijloc un portocal cu fructe, împodobit cu cununi de flori și pantlice. Țăranii sunt ocupați cu plântarea portocalului în pământ, pe când fetițele și copii 'l încungiuță cu lanțuri de flori.)

Tatăl.

Cresce, crește, și înflorește,
La noi te împământenește,
Pom cu fructul aurit!
Și-ale tale ramuri multe,
Tot prin zoni ferbinți crescute,
Să reverse îndecit
Roada-ți dulce aromată,
Ce încântă lumea toată!

Toți țăranii.

Cresce, crește și te 'nalță
Spre a ceriului nobleță!

Junele.

Din florile-ți cu bun miros
Răsără fructul mult gustos,

În pretura noastră Baia de Criș lucrurile au apucat o direcțiune foarte periculoasă. D-nul Markosy cu ori ce preț vrea să arete, că scie a-și căpătuți oamenii, cari i-au făcut servicii electorali.

Dar să viu la fapte. Marele pretore a început șicănarea comunelor române cu alegerea de juți. Candidează 3 inși pe cine vrea el. Comuna întregă e în contră afară de unul doi, eară densusul denumesc pe carele vrea — firesce unul, carele a votat cu Hollaky — pentru-că acesta e omul densusului.

Tot astfel s'a întâmplat în comuna Dobroț — unicul carele a votat cu H. a fost pus jude. Comuna întregă a făcut protest, dar scim noi ce rezultat au protestele.

În comuna Obârșă, lucrul a fost mai drastic. Nu a fost de ajuns, că pretorele a pus jude pe un om urgisit de tot satul, dar când comuna întregă — chiar și un frate al alesului — au strigat, că ei nu voiesc cu nici un preț pe cel ales — haiducul pretorelui — ni se spune, că au tras sabia și a voit a bate la oameni.

Dar și-a dat de oameni, acestia apucară lemne dintr'un stângin și se puseră în defensivă. Haiducul tugi în casă, unde stătu închis cu pretorele și notariul.

Pe încetul poporul a fost demolit și imprăsciat pe acasă, de cătră fruntași. În ziua următoare comuna întregă a venit la avocatul Truța în Baia de Criș, ca să facă protest contra abuzului pretorului. Aceste sunt lucruri proaspete, și dacă pretorele va continua astfel, când va fini cu alegerea de juți întreaga pretură va fi agitată; căci nu e lucru mic a pune în fruntea unor comune nesce oameni ca vai de ei, ale da averea pe mâna lor, eară oamenii onesti, cari au încrederea poporului să fie delăturați. Unde vom ajunge pe calea aceasta nu scim, scim atâta, că nemulțămirea crește înspăimântătoriu, grație celor din fruntea comitatului, cari pun pretorii de aceia, cari nu cunosc de loc firea poporului nostru.

Ni se spune, că în unele comune arênda trilară, carea până acum incurgea la biserică, s'a băgat în aruncul comunal.

Astfel s'a întâmplat în Obârșă și alte comune. Atrag atențiunea consistoriului din Arad, căci pe încetul în mod tăcut, bisericile gr. or. din pretură vor fi lipsite de venitele lor — de dreptul trilarariu de crismărit.

Tot din grația pretorelui comunele au fost provădute cu table, firme, numai în limba maghiară, așa încât străinul umblând prin Zaránd i-se pare că aici totul e unguresc.

Pentru-ca lucrul să fie mai cu forfoiu, la Baia de Criș într'un cap și în celalalt stâlpii, pe cari sau pus numele comunei, sunt colorați în tricolor maghiar. Veți bine aici se face țerg, și se vadă românii, că puternic e pretorele.

Descriind giurstarile de pe aici să revin la protestul românilor în cauza alegerii de deputat.

La 30 Novembre v. s'au început investigațiunea de cătră comisariul Török Zoltan, și a durat până Marți la 8 Decembre st. v. în Baia de Criș.

Investigațiunea aceasta este foarte instructivă din mai multe puncte de vedere considerând împregiurările în cari ne aflăm noi românii.

La investigațiune au luat parte advocații părților, avocatul Nabradzky, venit de curând în Baia de Criș, carele nu scie limba română, eară avocatul protestătorilor dl De-sean din Arad și mai pe urmă dl adv. Pop Teodor din Baia de Criș. Bărbații de încredere pentru Hollaky, — Ulain — ear pentru partida protestătoare: Vasiliu R. Damian, interprete a fost un tinăr: Piets. — Comisariul încă nu scie de loc limba română. Notari au fost parte un Szida notar, parte scriitoriul pretorial.

Oameni chemați să fasoneze la 132, cari au și venit și aproape toți au șfasonat numai românesce, altă limbă nici nu sciu. Comisariul a purces rigoros, s'au luat fasiunile la protocol, cum s'au dat, în asta privință nu avem a ne plânge.

A făcut însă o impresiune neplăcută asupra publicului român împregiurarea, că pretorele și subpretorele din Baia de Criș a fost liberi a lua parte, și au luat parte la fasiunile părților contrari, pe când chiar pretorele din Baia de Criș a fost unul, carele a abusat mai mult de paciunța alegătorilor dlui Truța. Altcum comisarul a fost în cuartir la pretorele. Dar de lucruri de acestea noi nu ne formalisăm. Ne-am indignat însă vădând, că și acum s'au făcut presiuni asupra alegătorilor, ca să fasoneze fals. Si din partea cui? Din partea unui Tomuța și Szida, așa ni se spune. Scriitoriul lui Szida dând citațiunile la oamenii din Junce le dice să meargă pe la notariul că nu le va fi calea în deșert. Dar oamenii vin și spun la protocol cele ce li s'au întâmplat. Eară din notariatul lui Tomuța jurară fals judele din Bulzesci și Tomnatec, — aceasta se deduce de acolo, că au venit martori 3—4, cari au jurat contrariu juților. Înșuși preotul nostru din Bulzesci poate să documenteze cu mai mulți martori despre aceasta. Pe când asupra alegătorilor din notariatele lui S. și T. se făceau presiuni, pe atunci spionagiul și denunțările din partea susnumiților asupra unora din inteligință curgiau ca ploaia.

Preotul nostru Rusu a fost citat, în urma denunțărilor mârșave — la comisar și după-ce a fost ascultat, a fost provocat momentan să părăsească Baia de Criș; preotului Bolboca i s'a interzis a umbla pe stradă.

Mai mulți martori — după fasiune au fost provocați a părăsi numai decât Baia. Pe când asupra noastră curgeau denunțările, pe atunci ei făceau ce le plăcea.

Fiele însă de bine. Adevărul tot a eșit la lumină. S'a constatat prin jurământ, că 132 oameni au fost respinși cu forța dela vot, s'au constatat că în locul morților au votat alții, ba în locul unui mort au votat doi inși, s'a constatat că mulți n'au fost acasă și au votat alții în locul lor, firesce pentru H. S'a constatat, că președintele Imecs — formal a voit să facă presiune asupra alegătorilor în însoțire cu Gligor dîcând alegătorilor, că voturile date lui Truța nu vor avea valoare.

Nu pot să retac, că unii oameni citați au venit până la Baia de Criș, și de aici a fost îndrumați acasă, dîcându-li-se că nu e lipsă de ei, firesce din partea oamenilor lui H.

Nu au fost ascultați dintre alegătorii, cari au fost închiși bătuți și despoiați de dreptul de votisare cu ocaziunea alegerii, deși numărul acestora se suia la 40 și unii erau induși și în protest. Se vede, că comisariul nu a avut îndrumări a citi și pe acestia. Citațiunile la mulți li s'au dat noaptea, și în ziua următoare avea să fie la Baia de Criș. Pe unii nu i-au aflat acasă.

Convingerea generală pe aici este: că punctele din protest, la câte s'au făcut cercetare s'au dovedit de adevărate. Președintele comisiunilor Imecs, Mihalovics, și toată ceata câtă cu alaiu au candidat pe H. sunt compromiși până după urechi. Se așteaptă cu încredere cercetarea criminală.

S.

Mulțamită publică.

Subscrisa me văd îndemnată a aduce respectuoasa mea mulțamită P. T. domni membrii ai consistoriului arhidiececan, cari nu numai prin prezență la înmormântare, dar și prin depunerea unei frumoase cununi a binevoit a da onoarea ultimă defunctului meu soțiu. De asemenea primească călduroasa mea mulțamită dl prof. de cântări D Cuntan și toți domni clerici din corul seminarial, pentru esecutarea cântărilor rituale în decursul înmormântării.

Sibiu, 14/26 Decembre, 1887.

Maria Reou născ. Rutscher.

Toți.

Roaua să te întinerească
Și rațele dela soare!

Tatăl.

Și ori-ce călător pribeag,
Să simtă în pieptul lui cu drag
O dulce bucurie;
Căci bucuria te-a plântat
Aici, și binecuvântat
Să fii pe vecinicie,
De ori și care muritor,
Ce gustă nectaru-ți cu dor!

Toți.

De ori și care muritor,
Ce gustă nectaru-ți cu dor!

Toți joacă împregiurul pomului la sunetul muzicii.

(Va urma).

Și falnic, ca un vechiu stejar,
Să 'nvingi al timpului amar!

Toți.

Și falnic ca un vechiu stejar,
Să 'nvingi al timpului amar!

Mama.

Primesce-l la sînu-ți, protectore sânt,
Ajută-i să crească pe-al nostru pământ!

Copila.

Voi, Driade zimbitoare,
Oreade încântătoare,
Și tu, Pan, sburdalnic dău!
Apărați-l de urgie,
Negre vremuri, vijelie,
Ce le aduce ceasul rău!

Toți.

Apărați-l de urgie
Negre vremuri, vijelie,
Ce le-aduce ceasul rău!

Junele.

Ceriul clar, lin să-ți zimbească
În albastra lui coloare,
Roaua să te întinerească,
Și rațele dela soare!

* (Semne de emancipare). Nu de mult în Bucuresci dna Profira Conta, doctor în medicină dela facultatea din Paris, a depus cu succes examenul de liberă practică înaintea unui juriu compus din doctorii: Felix, Theodori, Demetrescu Severean Demosthenes și Alexiu.

Varietăți.

* (Denumiri în armată). Maj. Sa a denumit pe supra-locotenentul Pavel Luchit de șeful corpului major în corpul al 3-lea de armată; Alec Tanca de sub medic la bat. greu div. Nr. 24; de locotenenti în rezervă: Filip Aladar reg. 51 de inf. Eugen de Lemeni reg. 2 inf; Nicolae Dima reg. 2 inf; L. Clococean de Vinea infer. 28 bat. de vânători; G. Bibescu 23 bat. de vânători; Aureliu Popescu reg. 64 inf; Alecs. Boros, reg. 51 inf.; Ioan Șerban, sub-loc. reg. 82. — Transferați fură supra-locot: Ioan Sagaican reg. 50 inf. și Macsimilian Loșan la al 3-lea corp de art. și Elia Loncar la 33 reg. inf.

* (Aniversare). În cercul preînaltii familiei împărătesci în 24 l.c. s'a serbat ziua născerei a 50 a Majestății Sale reginei noastre. Aceasta serbare la espresa dorință a Majestății Sale a avut un caracter de tot familiar poate și pentru că a coincis cu ceremoniile obicinuite la curte în presară serbărilor Crăciunului.

* În mormântarea arhivariului consistorial **Ioan Reou**. Ori ce despărțire dintre ai sei fie și interimală produce durere și îngrijire, și cu cât trebuie să fie mai mare durerea, când o soție credincioasă cu 4 copii micuți, cari de aci înainte au mai multă lipsă de îngrijirea părintească, trebuie să se despărțea pentru totdeauna de iubitul ei soț, respective tată. La acest act de adâncă intristare, ce s'a săvârșit Duminică la 2 oare, a luat parte un număr frumos din publicul nostru de aici. Conform poziției sale onorului final s'a dat în forma corespunzătoare. Serviciul funebral fu săvârșit sub conducerea dlui ases. consist. Zacharia Boiu, de protopresbiterul local, Simeon Popescu, parohul din suburbiul Iosefin, Petru Simtion și protodiaconul arhiepiscopesc Sergiu Medean, ear cântările le au executat corul seminarial. De o adâncă intristare era cuprins întreg publicul, vedând în urma cociugului pe 2 copilețe micuțe, pe o neconsolabilă văduvă tineră și pe socrii bătrâni ai defunctului. Aceasta durere la mormântul repausatului s'a manifestat prin resunetul suspinelor publicului, care a fost provocate și prin frumoasa cuvântare funebrală rostită de dl ases. cons. Z. Boiu cu succesul propriu d-sale, — în carea cu cuvinte pătrunzătoare a descris starea tristă, în care a rămas familia defunctului.

Primească jalnica familie și condolența noastră, ear celor competenți a se îngriji de soartea preoției, și cu ilustrarea acestui cas concret le atragem atențiunea, ca cu o oară mai nainte să facă pașii de lipsă pentru asigurarea existenței familiilor rămase după preoți.

* (Postal). Direcțiunea postală-telegrafică din Sibiu pentru ocuparea postului de magistru postal în comuna Dobra (comit. Huniădoara) escrie concurs cu termen de 3 săptămâni. Acest post pe lângă contract oficial și depunerea unei cauțiuni de 100 fl. e dotat cu 200 fl. renumerațiune anuală și 22 fl. pentru înmanuări. Denumitul magistru postal va fi datoriu a susține — după un plan satorit din cas în cas de direcțiunea postală — o cariola cu un cal, ce va comunica pe zi de două ori dela Dobra la gara din Gurasada și îndărăpt, și pentru aceea în cererea de concurs să se pună și suma, pentru care este aplicat a satisfacă acestei recerințe.

* (Legat pentru asociațiunea transilvană) După cum cetim în „Familia“, răposatul Ioan Mezei, paroh gr. or. în Oresti a lăsat în favorul asociațiunei transilvane 2000 fl. v. a, pentru care a fost asigurat la banca „Transilvania“.

* (Bilanțul prezentat de comisiunea financiară ungurească) după raportul bugetului pro 1888 este: 326,747,731 fl., venituri și 345,016,847 fl., cheltueli, rezultă un deficit 18,269,116 fl.

* (Noul președinte al Franciei Sadi Carnot.) Noul președinte al Franciei Sadi Carnot, a cărui simpatie față de tinerul regat român o accentuează mai multe foi din România, prin o scrisoare a notificat regelui României alegerea sa de președinte al republicei franceze. Scrisoarea aceasta fu înmanuată regelui prin trimisul extraordinar și ministru plenipotențiar al Franciei de Coutouly.

* (Ce e la ordinea zilei în conversațiune în Viena.) Mișcările diplomatice din timpul mai din urmă formează pentru vienesi un substrat destul de mare, pentru ca ei să poată clădi pe acesta câte și mai câte combinațiuni, cari de altmintrelea în parte mare sunt numai nisce invențiuni goale, fără nici o temeinicie. De present iată ce preocupă pe vienesi: 1. Alțeta sa archiducele Albrecht călătorește la Petersburg 2. Archiducele Carol Ludovic a satorit programa călătoriei sale orientale 3.) Principele Ferdinand de Coburg intenționează a părăsi

tronul bulgar. 4. Generalul Schweinitz prezentează țarului proiecte de complanare. 5. Ministrul de finanță austriac prin un circular a impus tuturor ofițierilor din resortul său cea mai strictă tăcere cu privire la mersul lucrurilor la acest minister 6. Institutul de credit contractează cu domni: de Dunajewski și de Tisza pentru emiterea de rente.

* (Institut de surdo-muți.) În cea din urmă ședință a reprezentanții comunale din orașul Cluș între altele s'a luat un conclus, ca să se ridice în acel oraș un institut pentru surdo-muți. În afacerea aceasta se va consulta și părerea ministrului Trefort, esmițându-se o reprezentațiune la densus și totdeodată comitetul executiv va pregăti un memorandum la adresa dietei. Amintitul institut umanitar se va ridica trespătat în decurs de mai mult timp. Spesele în parte mare se vor acoperi din dările comitatelor din Transilvania, cari dări din acest incident vor fi urcate cu ceva.

* (Flotilă mercantilă română.) Camera română a votat un proiect de lege pentru înființarea unui serviciu național român de navigațiune pe Dunăre.

* (Clopotul metropoliei din București.) După cum se anunță din Pesta, turnarea marelui clopot s'a făcut și a reușit pe deplin.

* (Șisărăcii Romei simt iubileul Papei) Pontificele roman a adresat o scrisoare către cardinalul Parochi, vicarul general din diecesa Romei, în care Papa, cu provocare la ajutorul oferit de sfântul Scapa în tot anul săracilor din Roma la serbătorile Crăciunului, și exprimă dorința ca acel ajutor din considerare la iubileul său, să se urce deastădată la suma de 140,000 franci.

* (La cine sunt ați bani?) Milioanele, de cari dispun astăzi mulți fii de ai poporului israelitean ne pun în uimire. Averea totală a unor state nu ajunge nici pe departe sumele cele uriașe ale câtorva jidovi baroni, cari cu banii joacă lumea, cum le place.

Baronul israelit, Hirsch, din Paris a pus la dispozițiunea țarului 100 milioane franci, ca să dispună de acești bani după plăcere. Tot acest baron a depus la o bancă din Londra 500 milioane franci cu menirea, ca din interesele, cari earăși sunt uriașe, să se creeze școli evreesci în Rusia în general și în părțile orientale.

Cât de inferioare vor fi școlile noastre confesionale susținute cu crucerul pe lângă școlile, ce vor întemeia jidovii cu milioanele lor! Apoi baronul Hirsch câte milioane va fi mai posedând, dacă sute de milioane sacrifică pentru ridicarea poporului său!

* Din București ni se scrie: Facultatea de medicină din București în timpul scurt, de când dl Dr. Victor Babes și-a ocupat catedra de profesor, distinsul român bănățean a ajuns a fi unul dintre cei dintâi profesori ai facultății.

* „Tribuna“ a spus prin articoli ei din urmă pe românii ardeleni neîndreptățitelor prigoniri ale opoziției din România.

* Proiectul de lege al ministrului Sturdza va trece, se dice în procsima sesiune a camerelor în discuție. Prin această reformă dl Sturdza își va câștiga un merit la recunoștința țării și în monument neperitor în istoria culturii române.

* Academia Română va alege, așa se vorbește, în procsima sesiune generală, de membru în locul lui Cipariu pe distinsul ei bibliotecar dl Ioan Bianu. Dl Bianu e român ardelen și un om care și-a câștigat prin valoarea sa cele mai înalte legături literare și sociale. Cea-ce am dorit e însă ca dl Bianu pe lângă influența morală înaltă de care se bucură, să profite pentru a ocroti pe tinerii ardeleni muncitori, dar mai virtos se nu ne prea „boierim“, căci poate un om se aibă cea mai întinsă și mai distinsă legătură și totuși să ne neglige cercurile românesce de preste munții.

* (Dar pentru Papa). Cardinalul Haynald, care va călători la Roma a fost rugat din partea principesei Clementina de Coburg a oferi Papei o epistolă omagială și un dar pentru iubileu. Darul acesta constă din un potir prețios, care este împodobit cu insigniile familiei coburgice, burbonice și papale și e proveșut în gravuri frumoase cu următoarea inscripție: „Hommage d'une fille de St. Louis au successeur de St. Pierre.“ (Omagiul unei fiice alui Lodovic cel sfânt, adus succesorului sf. Petru).

* Măncarea de predilecțiune a lui Lessing a fost lintea, Schiller mânca șuncă foarte bucuroș mai în toată ziua; vin însă bea puțin. Lui Wieland îi plăceau prăjiturile și plăcintele. Klopstock iubia cu atât mai mult mâncările fine. Pașeturile le mânca bucuroș și bea vin de Rin, mai târziu de Bordeaux, mai simplu a fost Kant, mâncările lui principale

erau lintea, napi cu slănină, mazere cu picioare de porc și poame ferte.

* (Semnele timpului.) După cum scrie „Națiunea“ mai mulți supuși austro-ungari din România, rezerviști în armată, au primit ordin a se reîntoarce la regimentele lor.

* (Din cele ce sunt la ordinea zilei.) Două jurnale rusesci, cu numele „Nowosti“ și „Nowoje Wremja“ scriu, că până când Austria și aliații ei nu vor da dovezi nedubioase, că respectează pretensiunile Rusiei asupra Bulgariei conform tractatului, până atunci pregătirile militare rusesci nu vor înceta. Aceste aserțiuni ale numitelor jurnale le aprobă și alte ziare rusesci. — Nu-i de glumit.—

* Vinul dicea un beutor pasionat este un servitor neascultător, eu îl trimet în stomach și el se sue în cap.

* Un țeran își jertfi mai toată averea pentru educațiunea fiului său și când vedu, că acela n'a învățat nimic, suspină: „Ah câte vaci am dat eu pentru acest singur bou!“

* (Vindecarea ofitei prin aer.) — În ședința dela 28 Novembre, 1887 a Academiei de de științe din Paris s'a discutat influența aerului asupra desvoltării ofitei. Statistica ne învederează un mai mare număr de morți de ofită în centrurile populate ca prin sate. E încă de acord cu dl Brown-Sequard, care spune că s'au vindecat caverne mari în ambele părți superioare a plămânilor prin culcarea afară a ofitei — bine învățat cu flanele și cauciuc —; reul s'a oprit și cavernele s'au vindecat.

Dormiți, dar — bolnavi sau sănătoși — totdeauna în odați bine aerisate și ventilate, căci aerul neprime-nit din locuințe ne poate ucide cu timpul!.. Mai mult, când ve construiți locuințe faceți să se așeze deasupra locului, unde veți pune patul un fel de horn, prin care se pătrundă aerul. Feriți-ve de curenturi de aer, dar nu de ventilatoare. Lăsați ferestrele totdeauna deschise ziua în odaia, unde veți dormi noaptea și pe care să o ocupați ziua cât de puțin timp.

* (Berea străină în Franția.) În Franția se consumă mari cantități de bere străină, și mai cu seamă bere de Germania. Deși în Franția calitatea hemeiului, ca și a orzului sunt aceleași ca și în Germania, cu toate acestea se consumă mai multă bere străină decât indigenă și este cu greu de a cunoaște adevărul acestei consumări. Toți francezii, cari își iubesc țeara speră, că acest sistem de importațiune va fi abandonat pe viitor, punând înainte cestiunea de patriotism și interesele economice.

Franția își va ajunge scopul, punându-se pe această cale.

Cifrele de mai jos dovedesc, că Franția își cunoaște greșala. În 1883, importațiunea de bere germană a atins cifra de 261,409 hectolitre; în 1884 325,488; în 1885, 282,345 și în 1886 această cifră a fost redusă la 233,807 de hectolitre, sau cu 127,602 hectolitre, mai puțin ca în 1883. Aceasta este pentru Germania o pierdere de 6—7 milioane. Pe când Germania a câștigat 1883, 18—19 milioane l. n.; în 1886, a pierdut deja 6—7 milioane, care bani au rămas în Franția. Și când francezii vor consuma numai bere fabricată la ei, vor câștiga poate preste 20 de milioane.

* (O statistică.) Iată numărul cailor, cățarilor și măgarilor, de cari pot dispune unele state din Europa în timp de război: Rusia 21,570,000; Austro-Ungaria 3,500,000; Germania 3,500,000; Franția 2,800,000 cai și 300,000 cățari; Anglia 2,790,000 cai; Spania 680,000 cai și 2,300,000 cățari; Suedia și Norvegia 600,000; Belgia 390,000, Danemarca 300,000; Olanda 120,000; Portugalia 88,000 cai și 50,000, cățari și măgari.

* (O plută monstră.) Cea mai mare plută, care s'a vedut vr'o dată este pluta, care percurge în acest moment distanța dintre Scoția-Nouă și New-York. Ea se compune din 27,000 de copaci legați unul de altul cu lanțuri, cari toate împreună sunt legate de un lanț central, care trece prin mijlocul plutei de la un capăt până la cel-alt al ei. Această plută are forma unei țigări în lungime de 175 metri și în lățime de 25 metri. Aceste dimensiuni se apropie deci de dimensiunile renumitului vas „Great Eastern“, care a fost întrebuintat pentru punerea primului cablu transatlantic.

Această plută este recunoscută de vaporul „Miranda“ și se află acum plutind d'alungl coastei de la Masschusts. Dacă această plută va ajunge la destinațiune fără să întâlnească nici o pedecă se vor mai construi și altele după același tip, și aceasta va fi o revoluțiune în lumea transporturilor de lemne, căci călătorind ast-fel sub formă de plută, transportul de lemne nu va costa aproape nimic, pe când imbarcați pe vase 27,000 de copaci, ar costa ca transport 125,000 franci

